

J e g y z ő k ö n y v

az **Országos Kisebbségi Bizottság**

2010. február 9-én, kedden, 10.00 órakor

az Oktatási és Kulturális Minisztérium

(Budapest V. Szalay utca 10-14.)

275. számú tárgyalójában megtartott üléséről

Napirend:

1. A nemzetiségi nevelési, oktatási feladatokhoz nyújtott kiegészítő támogatás igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló .../2009.(... ..) OKM rendelettervezet véleményezése
Előadó: Simon Istvánné főosztályvezető, OKM Nemzetiségi Főosztály
2. Pedagógus-továbbképzési program véleményezése
Előadó: Dr. Frank Gábor elnök, OKB
3. Tájékoztató az alapfokú művészetoktatás támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló .../2010.(... ..) OKM rendelettervezetről
Előadó: Dr. Madarász Hedvig önkormányzati referens, OKM
4. Tájékoztató az érettségi és a szakmai vizsgák támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló .../2010.(... ..) OKM rendelettervezetről
Előadó: Marosán Enikő érettségi referens, OKM Közoktatási Főosztály
5. Tájékoztató az egyes sajátos közoktatási feladatok támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló .../2010.(... ..) OKM rendelettervezetről
Előadó: Csillag Márta főosztályvezető, OKM Közoktatási Főosztály
6. Tájékoztató a sajátos nevelési igényű gyermekekkel, tanulókkal foglalkozó, gyógypedagógiai pótléokra jogosultak támogatása és az osztályfőnöki pótléokra jogosultak támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló .../2010.(... ..) OKM rendelettervezetről
Előadó: Béresné dr. Dunai Gyöngyi munkajogi referens, OKM Közoktatási Főosztály
7. Egyebek
Előadó: Dr. Frank Gábor elnök, OKB

Elnököl:

Dr. Frank Gábor, a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők:

Prin Andrea és Soós Ferenc (Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetségének beszédgyorsíró szolgálata)

Az ülés résztvevői

Az Országos Kisebbségi Bizottság részéről:

Dr. Frank Gábor (Magyarországi Németek Országos Önkormányzata) elnök
Choli Daróczi József (Országos Cigány Önkormányzat)
Fábiánné Orosz Ibolya (Országos Román Önkormányzat)
Győrvári Gábor (Országos Horvát Önkormányzat)
Kállay Attiláné (Országos Szlovén Önkormányzat)
Kjoszeva Svetla (Országos Bolgár Önkormányzat)
Dr. Lásztity Jovánka (Szerb Országos Önkormányzat)
Medvegy Pálné (Országos Szlovák Önkormányzat) alelnök
Dr. Piller Györgyné (Ukrán Országos Önkormányzat) alelnök
Dr. Rónayné Slaba Ewa (Országos Lengyel Önkormányzat)
Dr. Szabó Kálmánné Caruha Vangelio (Görög Országos Önkormányzat)
Szilcer-Likovics Olga (Országos Ruszin Önkormányzat)

Állandó meghívottak:

Paulik Antal főigazgató-helyettes (Miniszterelnöki Hivatal, Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Főosztály)
Horváth Ágnes OKB-titkár (Oktatási és Kulturális Minisztérium)

Meghívott napirendi előadók és vendégek:

Simon Istvánné főosztályvezető (Oktatási és Kulturális Minisztérium, Nemzetiségi Főosztály)
Csillag Márta főosztályvezető (Oktatási és Kulturális Minisztérium, Közoktatási Főosztály)
Kraszlán István osztályvezető (Oktatási és Kulturális Minisztérium, Nemzetiségi Főosztály)
Béresné dr. Dunai Gyöngyi munkajogi referens (Oktatási és Kulturális Minisztérium, Közoktatási Főosztály)
Dr. Madarász Hedvig önkormányzati referens (Oktatási és Kulturális Minisztérium)
Marosán Enikő érettségi referens (Oktatási és Kulturális Minisztérium, Közoktatási Főosztály)
Meixner Mónika (Oktatási és Kulturális Minisztérium, Közoktatási Főosztály)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 4 perc)

DR. FRANK GÁBOR, a bizottság elnöke (a továbbiakban ELNÖK): Tisztelt Bizottság! Szeretettel köszöntök mindenkit. Köszöntöm a minisztérium képviselőjében főosztályvezető asszonyt, osztályvezető urat, titkár asszonyt, jegyző asszonyt és urat és a bizottsági tagokat.

Megállapítom, hogy 11 fővel határozatképesek vagyunk. Kérem a jelenléti íveket két példányban aláírni. *(Dr. Lásztity Jovánka megérkezik az ülésre.)* Sőt, most már 12 fővel vagyunk határozatképesek.

A napirendi pontokat kiküldte a minisztérium; gondolom, a csomagot is mindenki megkapta, de elektronikusan már jóval előbb lehetett tanulmányozni. Hét napirendi pontunk van; ezeket most nem olvasom fel, mindenki ismeri. Elfogadjuk-e ilyen sorrendben a napirendi pontokat? *(Egyhangú egyetértés.)* Köszönöm szépen. Illetve most értesülök róla, hogy a sorrendünk módosulni fog, az előadók folyamatosan érkeznek, mert a Közoktatás-politikai Tanácsnak is párhuzamosan folyik az ülése.

Az 1. napirendi pontunk a nemzetiségi nevelési, oktatási, úgynevezett kiegészítő támogatás igénylése. Az anyagot átnéztük.

Megkérem főosztályvezető asszonyt, legyen szíves erről szólni.

SIMON ISTVÁNNÉ: Megpróbálom röviden összefoglalni. Ami pozitívum, az, hogy a gazdasági recesszió ellenére is ebben az évben is 1 milliárd 50 millió forint áll rendelkezésre, tehát gyakorlatilag lényegesen nem csökkent ez a keret – ez mindenképpen pozitív dolog.

A másik, amit mondani szeretnék, hogy ez már egy bejáratott rendszer. Mi nagyon korán elkészítettük ezt az anyagot, és reméltük, hogy február 15-én vagy akörül ez meg is tud jelenni, merthogy a törvény ezt mondja. Bár meg kell hogy jegyezzem zárójelben, hogy ezt a határidőt mi azért kértük előrehozni a költségvetési törvényben, mert ezt kérték a fenntartó önkormányzatok, hogy ez minél előbb jelenjen meg, és minél előbb lehessen ezeket a támogatásokat megigényelni. De el kell mondanom, nagyon sok egyeztetésen kell keresztül mennie ennek a rendeletnek, és mindig megvan az a kockázata, hogy időre nem tud megjelenni; ez így lesz az idén is. Túl van a szakmapolitikai egyeztetésen, és folyamatban van az államigazgatási egyeztetés, illetve megérkeztek az észrevételek, és az észrevételek egyeztetését és bedolgozását, még akkor is, ha eljárási szabályokról van szó, eljárási rendet érintő ügyekről, tehát a rendeletünk tartalmát nem érinti igazán, ezeket végig kell vinni, és nagy valószínűséggel nem fog tudni megjelenni február 15-ével, ezt már lehet látni.

Új dolog a rendelkezésben nincs. Jó, hogy a tavalyihoz hasonlóan azok az intézményfenntartók is támogatásban részesülhetnek, ahol a kétnyelvű oktatást az elmúlt tanévben bevezették a második osztályig, felmenő rendszerben. Ez jó dolog, arra inspirálja ezeket a fenntartókat, meg talán a továbbiakat is, hogy minél többen álljanak át a két tannyelvű oktatásra.

Egy probléma van még. A magyar–szerb vegyes bizottság az elmúlt évben ülésezett. A kormány elfogadta már a vegyes bizottság ajánlását, de még nem látott napvilágot a határozat, márpedig a rendeletben utalni kell konkrétan az adott számú kormányhatározatra, amely ezeket a vegyes bizottsági ajánlásokat elfogadta. Így lehet mód arra, hogy a battonyai szerb iskola rekonstrukciójához is hozzá tudjanak még ebben az évben fogni. Mi nagyon reméljük, hogy amíg a rendelet a Közlönyben megjelenik, ez a kormányhatározat-szám is meglesz, és akkor rendben leszünk.

Egyeztettük az országos kisebbségi önkormányzatokkal is a tervezetet. Egy figyelemreméltó észrevétel érkezett, az viszont több oldalról is, még ha nem is minden oldalról írásos formában: ez az az igény, hogy a maximális támogatást 30 milliőról 35 millióra

emeljük. Ezt mi meg fogjuk kísérelni, sőt a MeH-ből az az észrevétel jött, hogy ezt a támogatást 40 millióra emeljük. Éppen emelhetjük, akár mennyire (*Derültség.*), de azt azért látni kell, azzal kell számolni, hogy az alaptámogatások eleve csökkentek, és ezzel elejét szeretnénk venni ennek a vitának; tehát az alpnormák eleve csökkentek, ennél fogva ahhoz, hogy 90 vagy 100 százalékra kiegészítsük az egyes intézmények költségvetését, sokkal nagyobb lesz az a hányad, amit hozzá kell tennünk. Úgyis csak annyit fogunk tudni hozzátenni, amennyit a keret lehetővé tesz. Így, ha mondjuk, a plafonig emeljük ezt a maximális összeget, csalódást fogunk okozni; a várakozás az lesz, hogy a fenntartók ennyi vagy annyi pénzt kaphatnak, közben nem fognak ennyit kapni, mert nem lesz rá mód, a keret nem teszi lehetővé. Úgy gondoltam, egy olyan kompromisszumos megoldás talán elképzelhető, hogy 35 millióra emeljük ezt a maximális támogatási keretet, ez az intézményfenntartóknak szól, legfeljebb nem tudjuk teljesíteni, csak ebből 33 milliót vagy 31-et, vagy a továbbiakban is csak 30-at.

Ugyanakkor pozitívum, és remélem, a nehézségeken átsegít minket, hogy a tankönyvrendelések, azok a bizonyos periódusonkénti nagy számú tankönyvrendelések az elmúlt évben lezajlottak. Most tulajdonképpen csak az újonnan megjelent tankönyvekre kell nagyobb összeget költeni. Ez a forrás talán lehetővé teszi, hogy a fenntartási költségekhez jobban hozzá tudjunk járulni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Győrvári Gábor!

GYŐRVÁRI GÁBOR: A tervezetnek a vegyes bizottsági ajánlásokban szereplő tételeknél van egy ajánlása, egy javaslatrésze. Ott két intézmény szerepel. Ez annyit jelent, hogy ez a tétel le van korlátozva 120 millióra? Egyébként pedig fel van sorolva még egy csomó bizottság és azoknak is léteznek ajánlásai. Azok milyen módon pályázhatnak? A rendeletben nyilván nem jelenik meg az a javaslat, amelyik az egyeztetésre ment.

SIMON ISTVÁNNÉ: Jogos az észrevétel. Ez az államigazgatási egyeztetés során is felmerült. De pontosan kell idézni a kormányhatározatot, amely felsorolja az összes vegyes bizottsági ajánlást. A vegyes bizottsági ajánlások közül rekonstrukciót csak ez a két ajánlás tartalmaz, a battonyai szerbet és a békéscsabai szlovákot, amiket viszont még nem valósítottunk meg. Ennek ez az oka. A kormányhatározat címében fel van sorolva az összes reláció. A vegyes bizottsági ajánlások általában egybecsengenek azokkal a feladatokkal, amelyeket a rendelet támogat, mert a vegyes bizottsági ajánlások mindegyike tartalmazza a kis létszámú intézmények fenntartóinak a támogatását. A vegyes bizottsági ajánlások általában tartalmazzák a tankönyvellátás biztonságára vonatkozó igényt, és sorolhatnám még, hogy mi mindent, a pedagógus-továbbképzéstől kezdve a szakmai feladatokig. Tehát egy csomó mindent tartalmaznak a vegyes bizottsági ajánlások, de amik nagyobb összeget visznek el, azok a rekonstrukciók. S még egy dolgot tudni kell: a korábbiakkal ellentétben az ideai költségvetési törvény úgy fogalmaz, hogy kisebb rekonstrukciók. Az államigazgatási egyeztetés során ezt is észrevételezték, de ezt sikerült megvédenünk.

GYŐRVÁRI GÁBOR: Én most hazabeszélek és azt mondom, hogy a kisebb rekonstrukciók – amelyek kérdése a legutóbbi vegyes bizottsági ülésen szintén felmerült – nincsenek befejezve, amikhez a horvát fél 50 százalékot vállalt. Kérdezem, hogy ehhez 22 millióval be szabad-e pályázni. Vagy meg lehet próbálni, aztán el lesz utasítva?

SIMON ISTVÁNNÉ: Megnézzük, hogy konkrétan mit tartalmaz a magyar-horvát vegyes bizottsági ajánlás, de úgy tudom, hogy ebbe rengeteg pénzt tett a kormányzat, ha jól emlékszem, 220 millió forintot.

GYŐRVÁRI GÁBOR: 160 milliót.

SIMON ISTVÁNNÉ: Többet. Kétszer 60 és egyszer 100 milliót.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Lásztity Jovánka igazgató asszony!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Lenne egy-két észrevételem, pusztán azért, mert szeretnék egy folytonosságot megtartani. A 2. § 2. pontjában a négy év tanulólétszámának alakulásáról van szó. Annak idején átsiklottunk azon, hogy három évről négy év lesz, mert – mint bizonyára emlékeztek rá – az első nekifutásban három évre szóltak a tartós tankönyvek, de továbbra is jelezni kell, hogy a tankönyvek minősége nem bírja ki a négy évet. Nem tudom, hogy a többieknek erről mi a véleménye. Mi szinte kizárólag a Nemzeti Tankönyvkiadó tankönyveit használjuk és rosszak a tapasztalataink. Úgy érzem, ez az egyetlen fórum, ahol ezt jogosan felvethetem, nem azért, mintha a probléma meg fogna oldódni, de szeretném, ha nyoma maradna. A tankönyveket nem lehet négy évig használni, mert közben szétesnek, főleg a ragasztottak, de a kötöttek is. Nem tudom, hogy ezt miképp lehetne megoldani, de eléggé disszonáns, amikor olyan könyvet adunk a gyerek kezébe, amelynél oda kell figyelni, hogy a lapok rendes sorrendben követik-e egymást, merthogy közben káposzta lett belőle.

A másik dolog, amivel konkrétan szembesültem: a legnagyobb örömömmre folyamatosan iratkoznak be gyerekek az iskolánkba, de az általános iskola alsó tagozatába beiratkozott gyerekeknek már nem tudunk tankönyvet adni, mert a maximum 10 százalékos pótigénylést kimerítettük. Ennek megoldására persze van szolgálati út, de az annyira körülményes, hogy mire ez megoldódik, már itt lesz az év vége. Kérdezem, hogy nem lehetne-e a 10 százalék helyett 15 százalékot megállapítani, illetve itt egy kicsivel nagyobb mozgásteret biztosítani. S hogy miért kérdezem ezt? Azért, mert például most jött haza Belgrádból az attasé, akinek három gyereke van, s nem tudunk minden gyerekének tankönyvet adni, mivel a könyvtárban egyszerűen nincs annyi. A rendelet azt írja, hogy tankönyvet pótlólag az elkövetkezendő négy év tanulólétszámának alakulását figyelembe véve az érintett tanulólétszámot legfeljebb 10 százalékkal, vagy 5 darabbal meghaladó példányszámban lehet rendelni. Nálunk maximum tíz gyerek van egy osztályban – s ekkor már összeszem a két kezem! –, így a 10 százalék legfeljebb egy könyv.

GYŐRVÁRI GÁBOR: Ezért van ott az is, hogy 5 darab.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Ez az, amit most elmulasztottunk, de jövőre nem fogjuk. A baj az, hogy négy évre megrendeltük.

SIMON ISTVÁNNÉ: A helyzet az, hogy az Országos Kisebbségi Bizottság hagyja jóvá könyvészetileg a tankönyveket. Tessék a könyveket nem elfogadni!

ELNÖK: Ez azért nem teljesen így van!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: A technikai szakértő nézi meg a tankönyveket.

SIMON ISTVÁNNÉ: Mivel ezekről utánnnyomások készülnek, mi annyit tudunk tenni, hogy felhívjuk a kiadó figyelmét: az Országos Kisebbségi Bizottság jelezte, a tankönyvek nem megfelelő minőségűek, idő előtt szétesnek, viszont a kialakított összegért elvárjuk, hogy olyan minőségű tankönyveket állítsanak elő, amelyek kibírják a négyéves használatot.

ELNÖK: Akkor most mi ennek a technikai kivitelezése, amit tetszett mondani? Elhangzott tehát egy bizottság vélemény...

SIMON ISTVÁNNÉ: Felhívjuk a kiadók figyelmét, igen.

ELNÖK: Mondjuk, jó az, ha írásban valakihez fordulok vagy fordulunk – vagy ki fordul? Én forduljak vagy kicsoda?

SIMON ISTVÁNNÉ: Mi ezt megírjuk, ha fölhatalmaznak rá. Itt lehet hozni egy határozatot, hogy az Országos Kisebbségi Bizottság úgy döntött, hogy a tankönyvek minősége nem felel meg ennek az időtartamnak, de akkor tulajdonképpen a három évnek sem. Tehát elvárható, hogy olyan minőségű tankönyveket állítson elő ezért a pénzért bármelyik kiadó, hogy ezek kibírják.

ELNÖK: A kérdésem az, hogy most hozzunk határozatot, vagy az „egyebekben” lehet ezt csak megtenni.

SIMON ISTVÁNNÉ: Teljesen mindegy, mert meg fogjuk ezt írni.

A válasz másik felét szeretném még elmondani. A (3) bekezdés utolsó mondata tartalmazza, hogy a 10 százalékon felül is rendelhet, ha a tanulólétszám ezt indokolja. Ez tehát nem olyan nehéz technika. Azt mondom, hogy az én tanulólétszámom ennyi, egy új beszerzés esetén – nem új tankönyvről beszélek, tehát mondjuk, tavaly – lehetett rendelni tanulólétszám plusz 10 százalékot. De az idén belépett még öt gyerek, erre hivatkozva rendelhetek további ötöt vagy tízet, ahány gyerek belépett a rendszerbe.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Igen, csak a tanév végéig ez szinte elképzelhetetlen – de megpróbálom.

SIMON ISTVÁNNÉ: Nem, a fenntartó most fog igényelni!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: De nekem most kellene.

SIMON ISTVÁNNÉ: De nem tanév közben lépett be a gyerek!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: De, most jött vissza az apuka, ő volt a gazdasági attasé a magyar nagykövetségen Belgrádban.

SIMON ISTVÁNNÉ: Általában nem rendkívüli esetekre szabályozunk, hanem tanulólétszám-növekedéssel a beiratkozott tanulók alapján tudok számolni, szeptembertől szeptemberig.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Jó, ez volt az egyik kérdés.

A másik, amit szerettem volna elmondani, hogy ezt a határozatszámot, amelyet a főosztályvezető asszony említett, annál is inkább aktuálisnak tartom, mert nem formális

forrásokból tudjuk, hogy esetleg egy magyar–szerb kormányülés is készülóban van, ahol ezt a battonyai projektet be fogjuk emelni. Most úgy néz ki, hogy ez nagyságrendileg egy olyan 250-300 millió körüli összeg lesz, amihez természetesen az anyaország forrásait is igénybe kívánjuk venni. Ebben tudunk-e mi segíteni, hogy ez a határozatszám meglegyen minél előbb?

SIMON ISTVÁNNÉ: Nem.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: És ez azt jelenti, hogy amíg nem lesz határozatszám, amíg ezt kihirdetik...?

SIMON ISTVÁNNÉ: Lesz.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Lesz? Akkor jó.

SIMON ISTVÁNNÉ: A Miniszterelnöki Hivatal illetékes szakállamtitkára tájékoztatást adott arról, hogy benyújtották a magyar–szerb vegyes bizottság ajánlásait a kormány elé, és a kormány ezt jóváhagyta. Idő kérdése, amíg a Közlönyben ez a határozat megjelenik. Ez csak idő kérdése, tehát semmilyen akadálya nincs.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: De nem lesz jogvesztő, ha nem jelenik meg ez a határozat?

SIMON ISTVÁNNÉ: Meg fogjuk várni ezt a határozatot, mert a rendeletben erre hivatkozni kell.

Ami a továbbiakat illeti, az Oktatási és Kulturális Minisztérium képviselte volt az, aki kérte, hogy a vegyes bizottság ajánlásai közé kerüljön be a battonyai szerb iskola rekonstrukciója, azért, mert ez a rekonstrukció indokolt.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Kétszáz-tizen-valahány éves iskola.

SIMON ISTVÁNNÉ: Azért mondom, hogy ezzel nincs semmi baj. A költségvetési törvény úgy fogalmaz, hogy kisebb rekonstrukció, tehát amit a vegyes bizottság ajánlásai alapján mi meg tudunk tenni, az 60 millió forintos támogatás az iskola rekonstrukciójára.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Ez rendben van, de a vegyes bizottság óta...

SIMON ISTVÁNNÉ: Az összes többi ettől nem független. Ha ezt más grémiumok, más egyezségek, más elképzelések is megtámogatják, az egy más kérdés, az csak jó. De ide ez tartozik, amit most az előbb elmondtam, és ezt nagyon határozottan az Oktatási és Kulturális Minisztérium is kezdeményezte a vegyes bizottságban.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Csak annyit akartam hozzátenni, hogy abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy azóta hivatalos magyarországi látogatáson volt szinte az összes releváns személyiség, a köztársasági elnök, a miniszterelnök, az oktatási miniszter, a kultuszminiszter, mindenki volt itt, és akit csak lehetett, elvittünk Battonyára, megmutattuk, milyen érték ez, mert szerintem Szerbiában nincs ilyen általános iskola, amelyikben több mint kétszáz-tíz éve folyamatosan szerb általános iskola működik. Ez tehát egy olyan érték, amiről erkölcsi szempontból sem mondhatunk le semmilyen szín alatt, úgyhogy ezért nekünk foggalkörömmel kell harcolnunk. Bár természetesen tudjuk, hogy a populációszám folyamatosan

csökken. De a lényeg az, hogy abban mindenki egyetértett, hogy ezt támogatni szeretné. Lehet, hogy most nem jön össze ez a vegyes kormányülés az idő rövidege miatt, de bízom benne, tudván azt, mennyi minden pozitívum történt az utóbbi időben Szerbiában, ami a vajdasági magyar közösség fennmaradását támogatja, hogy arányaiban természetesen mi is megkapunk minden ilyen jellegű támogatást.

Utolsóként még egy dolgot szeretnék kérdezni, amit szinte minden évben megkérdezek: ez az anyaországi kapcsolattartás feladatainak támogatása. Itt 15 gyerekben és 7 napban van meghatározva a limit. Mi aláírtunk egy háromoldalú együttműködési szerződést, a karlócai gimnázium, a temesvári gimnázium és a szerb Nikola Tesla. Most éppen március 22-én indulna 18 gyerek, de öt napra, mert egy hétre, egy munkahétre ez egy diákcseré lenne. Ez akkor azt jelenti, hogy ez már nem fér bele, mert csak öt nap?

KRASZLÁN ISTVÁN: Ezek a paraméterek gyakorlatilag a korábbi táborpályázatunk alapján kerültek meghatározásra, és igazából azt a célt szolgálták, hogy megfelelő időt töltsenek a gyerekek külföldön. Ha most elvisszük öt napra, akkor jelentkezik valaki, hogy a három nap miért nem fér bele; úgyhogy lehetne még lejjebb is menni, mert valakinek nem fog megfelelni. Ez egy korábbi egyezségnek az eredménye volt.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Jó, akkor megnézzük még egyszer. Értem.

SIMON ISTVÁNNÉ: Az a célja ennek, hogy anyanyelvi környezetben töltsenek el a gyerekek megfelelő időt, és ez talán a minimum optimum. Mert ha egy kisebb kirándulást teszek két városban, az nem egyenlő azzal, hogy elmegyek egy táborba, és ott töltök egy hetet, és valamilyen szinten azért mégis az anyanyelvi környezet hat rá.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Jó, ezt meg fogom oldani. Erre nem gondoltam.

SIMON ISTVÁNNÉ: Ez egyébként valóban megegyezés kérdése, de akkor ennek vége-hossza nem lenne. Az egy hét a minimum optimum. Erre egyébként nagyobb érdeklődés lesz a jövőben, azért is jó szigorúan szabályozni, mert egyre kevesebb pályázati forrás van általában táborokra. Én azt gondolom, a leghatékonyabb, ha anyanyelvi környezetben töltik el a mi gyerekeink ezt az időt, és nagyon remélem, hogy a korábbiaknál erre nagyobb érdeklődés lesz. Úgyhogy én azt ajánlom, hogy tartsuk ezeket a paramétereket.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Jó, megoldjuk. Kitöltjük az időt, és meglesz a hét nap.

ELNÖK: Gábor, parancsolj!

GYŐRVÁRI GÁBOR: A tankönyvekre visszatérnék egy pillanatra. Nem emlékszem pontosan, hol szedtem föl azt a mondatot, hogy a kiadónak garanciát kell vállalni arra, hogy a könyv tartós könyv lesz, és helytállni ezért. Úgyhogy véleményem szerint a széteső könyveket minden további nélkül vissza kellene juttatni a kiadónak, és a tartóssági idő alatt ezt pótolnia kell. Úgy emlékszem, hogy ez valahol talán le is van írva az ő vállalásukban.

ELNÖK: A jegyzőkönyvben is benne van.

GYŐRVÁRI GÁBOR: Akkor összeszedjük a salátát, és kérünk helyette újat.

ELNÖK: Erről határozatot is hozunk. Egyetértetek ezzel?

MEDVEGY PÁLNÉ: Szabad ehhez mondani valamit?

ELNÖK: A tankönyvminőség kérdéséhez?

MEDVEGY PÁLNÉ: Igen, meg a másikhöz is, ha lehet.

ELNÖK: Persze. Akkor a minőségre vonatkozó részt nem egészítjük ki, vagy azt elfogadjuk?

MEDVEGY PÁLNÉ: Az OKB-n gyakran találkoztunk tankönyvproblémával. Az én meglátásom szerint a tankönyvkiadás egy négy szereplős dolog. A négy szereplő: az Oktatási Minisztérium, az Oktatási Hivatal, a kiadók és az OKB. Nem látom, hogy a szereplők között szoros lenne az együttműködés, ezért az együttműködésben szeretnék erősítést kérni mindenki részéről. Jó lenne, ha az OKB a jövőben úgy működne együtt az Oktatási Hivatallal, hogy meghatározzuk, milyen az iskolatípus, nyelvet oktató, kétnyelvű stb., mert vannak itt faramuci dolgok, amik utólag derülnek ki, s amiken változtatni már nehéz, mert a változtatás plusz pénzkidrást jelent. Az úgynevezett együttműködésben a különböző lobbik nem tudom mijét isszuk.

ELNÖK: Jó lenne, ha konkrétumokat is mondanál.

MEDVEGY PÁLNÉ: Nem akarok ennél konkrétabb lenni.

ELNÖK: De jó lenne, mert így nem értjük, hogy miről van szó.

MEDVEGY PÁLNÉ: Úgy tudom, a minisztérium is olvasta azt a levelet, amelyik szlovák oldalról érkezett tankönyv témában, amikor elfogadtunk egy olyan tankönyvet – most szétválasztásról van szó –, amelyik kétnyelvű iskolának készült. Ez úgy lett kiadva és támogatva, hogy itt nem volt róla szó, nem neveztük meg, hogy milyen iskolatípusra szól, és utólagosan nyelvet oktatóra lett kiadva. Beszéltem a tankönyv szerzőjével, aki elmondta, vele először kétnyelvűre dolgoztatták ki az illetékesek, majd módosították és nyelvet oktató lett belőle. Kérem, hogy ilyeneket ne csináljunk! Én ezt felelőtlen dolognak és az állami pénzek pocskékolásának tartom. Sokkal olajozottabb együttműködésre lenne szükség a négy szereplő között, tisztességgel, nyíltan, becsülettel és nem utólagos piszkolással. Köszönöm.

SIMON ISTVÁNNÉ: Ha lehet, valóban szorosabbra kell fűzni az együttműködést, de ez szabályozott. Egyszerűen számon kell kérni és vissza kell adni a kiadónak azt, amit nem úgy csinált meg, ahogy azt a szakma, illetve az OKB elfogadta. Pont egy szlovák könyv esetében volt már arra példa, hogy a szakértők javaslatot tettek a könyv átdolgozására, a könyvet annak rendje-módja szerint a szerzővel egyetértésben átdolgozták, majd a szerkesztő gondolt egyet és egy olyan imprimatúrát tett az OKB elé, amely köszönőviszonyban sem volt az eredetileg átdolgozott kézirattal. Ez a könyv vissza lett adva a kiadónak, hogy a szakértők és a szerző eredeti szándékának megfelelően dolgozza át és csinálja meg véglegesen a könyvet. Ha úgy dolgoznak át egy könyvet, hogy az nem a kétnyelvű iskoláknak szóló mű lesz, akkor azt vissza kell adni a kiadónak, hogy teljesítse a szakértők és az OKB eredeti szándékát. A könyv nem lehet más, mint eredetileg volt, csak annyi lehet a különbség, hogy szétválék munkafüzetté és olvasókönyvvé. Igaza van a Zsuzsának, amikor azt mondja, hogy szorosabban kellene együttműködni, de ha valamiből nem az lesz, ami eredetileg a szerző, a

szakértők és az OKB szándéka volt, akkor vissza kell adni. Erről van egy fix jegyzék, tehát tudjuk, hogy mit csinálunk és milyen célból. Van egy elfogadott tankönyvfejlesztési jegyzékünk, van egy fordítási jegyzékünk és van egy szétválasztási jegyzékünk. Ha a könyv nem felel meg ezeknek, akkor protestálni kell, vissza kell vonni és újra meg kell csináltatni a kiadóval. Abból a szempontból is igaza van a Zsuzsának, hogy a szakmai véleményezések időtartamát meg az újra átdolgozások időtartamát amennyire csak lehet optimalizálni kellene, hogy minél kisebb legyen a tankönyv előállításának, illetve átdolgozásának az átfutása, mert most elég hosszú átfutási idővel dolgozunk.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: A szétválasztott tankönyveknek nem kellene az OKB elé jönniük?

SIMON ISTVÁNNÉ: Ide jönnek.

MEDVEGY PÁLNÉ: Igen, de te a könyvet nem látod. Te csak a szakértő véleményét látod és az alapján mondod azt, hogy mehet. Ha a szakértő támogatja, akkor te is támogatod. Nem úgy kerül az OKB elé, hogy a negyedik évfolyamra szól, ez a címe, az a szerzője, kétnyelvűre vagy nyelvet oktatóra készült és így tovább.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Némi köd lengi körül az egészet.

MEDVEGY PÁLNÉ: Pontosan. Engem nem érdekel, hogy a minisztérium meg a Tankönyvkiadó mikor és mennyi pénzért kötött megállapodást. Engem az érdekel, hogy mire kötött megállapodást, szétválasztásra vagy másra. Ha az Oktatási Hivatalhoz fordulok, mert hogy buli van meg bál van, s az ember be van mocskolva és az igazát keresi, akkor az Oktatási Hivatal se tud egyértelmű választ adni.

SIMON ISTVÁNNÉ: Ez működési rendellenesség. Tudni kell, hogy mi a mű címe, hogy hányadik évfolyamra és milyen oktatási formának szól, mit választok szét. Ez elemi dolog. Ennek utána fogunk nézni, mert a támogatási szerződés például a szétválasztásokra vagy a fordításokra nagyon konkrétan bejelöli a dolgot. Nem általában dolgozunk át egy könyvet, hanem egy konkrét könyv átdolgozására adunk megbízást, ráadásul pontosan meg vannak adva a paraméterei. Itt tehát valaki vétett és ennek utána kell nézni.

ELNÖK: Most már nem a rendeletről beszélünk, ez az egyebekbe tartozó dolog lett volna, bár kapcsolatban van a tankönyvek minőségével, ezért mégiscsak jó, hogy szóba került.

KÁLLAY ATTILÁNÉ: Nekem is lenne egy észrevételem.

ELNÖK: Ugyancsak a rendelettel kapcsolatban?

KÁLLAY ATTILÁNÉ: Az eddig elhangzottakkal kapcsolatban. De elmondhatom az egyebek között is.

ELNÖK: Ha már belefogtunk, akkor zárjuk le, és a tankönyvtémát hozzuk előrébb.

KÁLLAY ATTILÁNÉ: Fölmerült közben egy rövid kérdésem. Természetesen nálunk is felmerült a tankönyvek minőségének az iszonyú volta, a kérdés pedig most fogalmazódott meg bennem, amikor arról beszélünk, hogy a „vissza a kiadónak” akció léphet életbe. Lehet,

hogy korai a kérdés, de ennek mi lenne a folyamata? Egy-egy nemzetiség kézbe veszi, összegyűjti, és közvetlenül a kiadóhoz fordul, vagy az OKM-en keresztül – vagy erről nem tudtok?

ELNÖK: Szerintem, ha az érintett iskola visszaküldi, az egy jelzés. Nehéz ezt összegyűjteni, mert nehéz információkat szerezni erről. De egyelőre maradjunk abban, amiben most megállapodtunk, hogy a főosztály jelzi ezt a tankönyvkiadóknak, hogy a tartós tankönyvek minősége nem olyan, hogy tartósan használni lehetne, pláne négy évig, ahogy ez most az új rendeletben van. Lesz egyébként, úgy tudom, szakmai nap, például a Nemzeti Tankönyvkiadónál, ott ugyancsak jelezni lehet. És akkor lehetséges az az akció, amiről beszélünk, hogy az iskolák gyűjtsék össze, és küldjék vissza, visszáruzzák a selejtet.

SIMON ISTVÁNNÉ: Erről van szó. Ha tehát én vásárolok valamit, és az nem felel meg, a jótállási időn belül – ezt itt most tekinthetjük négy évnél – ezt visszaküldhetem; ha nem tudatos rongálás, mert ez is benne van.

Egyébként ha az általános szabály, amire Gábor hivatkozott, és amit én most nem tudok pontosan, nem rögzíti elég világosan, akkor én arra teszek ígéretet, hogy ide, ebbe a 3. pontba beletesszük, hogy amennyiben a négy év alatt a könyv szétesik, akkor joga van az intézménynek vagy a fenntartónak visszaküldeni a kiadónak. Mert az lesz az igazi, meg is fogjuk ezt írni, és beletesszük a rendeletbe, mert akkor ez egy jogszabályi hivatkozás.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Annál is inkább, mert az be van szabályozva, hogy ha a gyerek tönkreteszi, akkor nekünk ezt be kell szedni a szülőktől.

SIMON ISTVÁNNÉ: De egyébként az is szabályozva van, amit Gábor mond, csak azt mondom, hogy ha az általános szabály nem elég evidens, akkor ezt is odatesszük, ott, ahol arra hivatkozunk, hogy ha a gyerek megrongálja, akkor mi történik.

ELNÖK: Tehát erre van lehetőség, hogy ez bekerüljön?

SIMON ISTVÁNNÉ: Persze, mi csináljuk a rendeletet.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: De én itt nem arra gondoltam, hogy visszaszolgáltatni, hanem arra, hogy meg kell határoznom, milyen mértékben a rendeltetésnek nem megfelelő használatból adódik a tönkremenetel.

SIMON ISTVÁNNÉ: Ez annyira szubjektív, de azt pontosan látom, hogy azért esik szét egy tankönyv, mert rosszul van összeállítva, vagy azt látom, hogy a gyerek széttépte a könyvet, belefirkált, egyebek – ezt pontosan látjuk.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Nem beszélve arról, hogy nem csak egy vagy kettő megy tönkre közülük, hanem tömegesen.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Azt szeretném megkérdezni, hogy ez a négy év a mostantól megjelenő könyvekre vonatkozik, vagy visszamenőleg. Mert úgy volt, hogy három évre szól.

SIMON ISTVÁNNÉ: Mindig akkortól, amikor megrendeled azt a könyvet. Már tavaly is így szólt a rendelet, négy évre szólt, annak pedig az volt az oka, hogy lényegében kicserélődött az összes tankönyv, és elvileg tartós tankönyvvé kellett volna válniuk.

KRASZLÁN ISTVÁN: Hogy világos legyen: amit tavaly rendeltek meg az iskolák, az négy évre szól, amit tavalyelőtt rendeltek meg, az három évre.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Ezt kérdeztem. Ami tavalyelőtt volt, már az idén is elfogyott nekünk például. Nekünk két évfolyamra egy tankönyv van, első-második osztályra. Annak idején nem volt benne az, hogy gondoljuk, hogy hány gyerek lesz jövőre, azt nem tudhatjuk. Az a 10 százalék az semmi, az úgy van, amit mondott Jovánka. Nálunk is az idén sokkal több első lett, mint amennyi tankönyvünk volt, és megvettem az interneten a Tankönyvkiadótól, kénytelen voltam tíz tankönyvet venni, kétszáz- valamennyi forintért.

ELNÖK: Paulik úré a szó még egy mondatra, utána visszatérünk a rendelethez, mert azt le kellene zárunk.

PAULIK ANTAL: Csak egy mondat a tankönyvre, utána még a rendelethez lenne észrevételem. Elhangzik, hogy a tankönyv szétesik, s a többi. Célszerű lenne megvizsgálni, mely kiadók tankönyvei rosszak. Mert megrendelőként talán van annyi lehetősége majd az iskoláknak, hogy akkor attól rendelnek, akinek nem esik szét a könyve.

SIMON ISTVÁNNÉ: Ez nem így van.

PAULIK ANTAL: Tudom, hogy a kéziratok... (*Közbeszólások.*) De viszonylag súlyos esetben azért éreztetni lehetne a kiadóval a szerződéskötéskor, hogy elégedetlenek vele a megrendelők. Meg kellene azért nézni, mert lehet, hogy ad absurdum az egyik kiadó tankönyve szétesik, mert azért az tényleg látszik az első kézbevitelkor, hogy szét fog esni. De lehet, hogy van olyan kiadó, amelyiknek viszont nem ilyen a tankönyve.

SIMON ISTVÁNNÉ: Tisztázzuk! A támogatási szerződések új művek létrehozására szólnak, most például szétválasztásokra. Ami most van, amiből rendelni lehet, azok már elkészített művek, ebbe már beleszólása a minisztériumnak, hogy úgy mondjam, nincs, mert nem kötünk minden műre újabb és újabb támogatási szerződést. Ezek mennek a maguk útján, utánnyomásszerűen. Tehát van egy mód, ide betesszük a rendeletbe, hogy visszaruként az iskola visszaküldheti, és föl hívjuk a kiadók figyelmét, hogy minőségi munkát végezzenek, mert ez fölmerült. Ezt tudjuk megtenni.

Egyébként pedig úgy tűnt most itt a hozzászólásokból, hogy nem kiadója válogatja, milyen műről van szó; itt egy kiadó műveiről esett szó, hogy azok nem jók, és egy másik kiadó műveiről is szó esett, hogy azok sem jók, és ezen kívül van még egy kiadó, amelyikről szintén szó esett, hogy nem jó. (*Derűtség.*) Nem beszélve arról, hogy nem tudom a másik kiadótól megrendelni a szerb nyelv és irodalmat, mert a szerb nyelv és irodalom 5. osztályos könyvet másik kiadó nem adta ki, csak az az egy.

Maradjunk annyiban, hogy a rendeletbe ide bevesszük ezt a garanciát, jó?

ELNÖK: Tovább a rendelethez, Paulik úr?

PAULIK ANTAL: A rendelettel kapcsolatban néhány dolgot szeretnék elmondani. Elhangzott, hogy a Miniszterelnöki Hivatal 40 milliós felső határt javasolt erre a maximális 30 milliós keretre. Ennek volt azért oka is. Egyrészt bekértük az átvett intézményektől az idei és a tavalyi költségvetés normatív bevételeinek összehasonlítását, tehát ennek tudatában, ezeknek a számoknak az ismeretében tettük meg a javaslatunkat. Másrészt valamennyien emlékeznek rá, hogy minden év decemberében – az elmúlt három évben biztosan így történt – kapkodva módosították a rendeletet, hogy el tudják költeni a fennmaradó pénzt. Tehát egy nagyjából 100 milliós keret minden évben decemberben előkerült arra, hogy ebből a keretből újraosztás során eljusson a célzott intézményekhez. Jó helyre került, az rendben van, csak minden évben probléma, hogy engedélyezi-e a Pénzügyminisztérium felhasználni, vagy sem. Ezért merült föl tehát bennünk, hogy adott esetben indokolható lenne egy nagyobb emelése ennek a keretnek, nem is beszélve arról, hogy azért a 30 milliós keret megállapítása talán hat-hét évvel ezelőtt történt, amióta az infláció azért kicsit rátett, úgyhogy érezhető lehet a területen annak a hatása is.

Megpróbáltam a többi intézménytípustól is, tehát a nyelvoktató és települési önkormányzat által fenntartott intézményektől is információhoz jutni arra nézve, hogy mit jelent számukra a normatívák idejének csökkenése, amit az OKM azzal kommunikál, hogy annyit csökkennek a normatívák, amennyit csökken a munkáltató által befizetendő összeg. Értelemszerűen az ember ebből azt feltételezi, hogy végül is nem kell hogy megugorjanak ezek az igények, ahogyan itt elhangzott az előzetesben. Nem sikerült információkhoz jutnom, tehát igazából a települési önkormányzatok még készítik a költségvetésüket, nem tudtak konkrét adatokat mondani arra, hogy most a gyerekszámokhoz viszonyítva a normatívák csökkenése, illetve a pedagóguslétszámhoz képest a befizetendő összeg csökkenése mit eredményez náluk. Úgyhogy csak abból tudunk kiindulni, amit megkaptunk, ez volt a hat átvett intézmény. Ezeknél, főleg a nagy létszámmal dolgozóknál látszott, hogy a 30 millió biztosan nem lesz elég arra, hogy kompenzálja azt a hiányt, ami itt keletkezett.

ELNÖK: Ezt Zsuzsa is meg tudja erősíteni.

MEDVEGY PÁLNÉ: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Főosztályvezető Asszony! Tisztelt Főigazgató-helyettes úr! Négy dolgot szeretnék leszögezni, mielőtt a monológomat elmondanám. Az első: ismervén a 2010-es költségvetési évet, nagyra értékelem és tisztetem, hogy az 1 milliárd 100-ból lett 1 milliárd 50. Ennek örülök. A második: én nem veszekedni és nem vitatkozni akarok, merthogy jól érzem magam ebben a grémiumban. A harmadik: én semmiképpen nem várom el egy köztisztviselőtől vagy egy minisztériumi alkalmazottól, hogy egy végeken lévő iskola első felelősének adjon igazat. A negyedik: mi, a kisebbséghez tartozók addig örülünk, amíg a különböző helyeken – nemcsak ebben a házban, hanem a szomszédban is – olyan emberek, olyan, a nemzetiséghez tartozó kollégák dolgoznak, akik ízig-vérig ismerik a gondjainkat és a mindennapjainkat, és ennek megfelelően is cselekszenek.

Azzal nem akarok foglalkozni, hogy mit élnek át az iskolák 2006 óta, milyen alapú finanszírozás folyik és így tovább. Azért kértem szót a főigazgató-helyettes úr után, mert az ő mondandójához szeretnék kapcsolódni.

A kiegészítő kisebbségi normatíva összege – amelynek a nagysága ugyanaz, mint az egyházié – 2009-ben 245 700 forint volt. Ha ezt összehasonlítom a 2010. évvel, akkor azt látom, hogy a csökkenés tanulónként 55 700 forint. Ezt az 55 700 forintot be kell szorozni a gyereklétszámmal és akkor kijön, hogy a különbözet 24 millió forint. Ott szeretnék kapcsolódni a főigazgató-helyettes úrhoz, amikor azt mondta, hogy a 30 millió hány évvel ezelőtt lett megállapítva. Csak ezen a helyen van mínuszban 24 millió. Világos dolog: minél nagyobb az iskolai gyermeklétszám, annál nagyobb ez a szám.

Szintén főigazgató-helyettes úr említette, hogy igazából nem tudunk összehasonlító elemzést végezni, mert csökkennek a terhek stb. Az igaz, hogy ezek az egynegyedét takarják le, mert van olyan feladat, ami tavaly is volt ugyan, de nem ilyen mértékben, ez pedig a csökkentett rehabilitációs hozzájárulás. Tavaly is volt, de akkor 160 ezer forint/fő. S minden iskolára ki van mutatva a létszám után, hogy mennyit kell alkalmaznia. Az én esetemben ez 3,3 fő. Az 1 főt 2010-ben be kell szorozni 970 ezer forinttal, s az én esetemben ez több mint 3 millió forint. S akkor még nem beszéltem a nemzetiségi normatíva csökkenéséről, arról, hogy ott mi a különbség. Akkor az ember kihoz 30 millió forint feletti összeget. De itt megállok.

Ezekben az intézménytípusokban van diákothton és van napközi. Azért keresettek ezek az intézmények, azért tisztelik ezeket a szülők, mert ilyen szolgáltatásokat nyújtanak, annak ellenére, hogy a napközis ellátást nem a közoktatási törvény írja elő, hanem egy másik törvény. Ha mi ezt megszüntetjük, mert kevés a pénz, akkor hosszú távon önmagunknak teszünk rosszat. A napközis támogatás mértéke abban az intézményben, amelyikért én vagyok a felelős, 4-5 millió forint között mozog. Ki lehet számolni, hogy egy ember bére éves szinten mennyibe kerül. Ezzel azt akarom mondani, hogy a napközi megítélésem szerint a legdrágább, a legráfizetesebb dolog.

Amit főosztályvezető asszony megfogalmazott: én tudom, hogy nagyon nehéz a helyzet, amikor nadrágszíjat kell összehúzni, az ember viszont terpeszkedni akar az ágyon. Az ember sok mindennek ki van téve, de értem én és tudok is vele azonosulni. Nem óhajtom tovább rabolni az időt. Tudnék még felsorolni olyan dolgokat, amelyekkel azt erősítem, hogy én ettől az évtől nagyon félek. Rettenetesen. Egyrészt pénzügyileg, másrészt azért – ez persze nem a napirendhez tartozik, majd az egyebek között beszélek róla –, mert az oktatásügyben elérkeztünk oda, hogy amikor az intézményvezető dönt, akkor már nem a minőség van az első helyen, hanem a fenntartás. Ha elmegy egy idős kolléga, fiatalat veszek fel a helyére, mert neki kevesebb a bére és ez nagyon fontos szempont. Az is szempont, hogy ne vegyek fel olyat, akinek 80 százalékot kell fizetni akármire, mert sok kicsi sokra megy. Kiszámoltam, intézményi szinten ez is 1 millió forint fölött van. Tehát ez is szempont, s még tudna az ember különböző szempontokat sorolni. Így kell működni, így kell élni. Nagyon nehéz lesz. Köszönöm.

ELNÖK: Amiket Zsuzsa felsorolt, magam is alá tudom támasztani. A milliók valóban összeadódnak. Az a lehetőség fennáll, hogy a 30 milliós limitet felemeljük, amennyiben erre jut pénz. Ahogy főigazgató-helyettes úr is említette, év végére szokott bent maradni valamennyi tartalék az intézmények megsegítésére. Azonban ez csak a jéghegy csúcsa, amit látunk, de ott van a másik oldal is, amit nem lehet látni, az önkormányzati fenntartásban lévő iskolák, és nagyon valószínű, hogy ott is ugyanilyen problémák lesznek. Sőt adott esetben nagyobbak is, mert a mi intézményeink működése átlátható, a többi azonban nem. Ha megjelenik a rendelet és az igénylések, akkor tegyük rugalmassá ezt a 30 milliós limitet, amennyiben ez lehetséges.

Javaslom, hogy a rendeletet így, ezzel a szöveggel, ezekkel a megjegyzésekkel, egyrészt a 35 milliós javaslattal, másrészt pedig a tankönyvkiadók felé történő jelzéssel, hogy ezek ebben a minőségben nem tartós tankönyvek, és hogy ezt beírjuk a rendeletbe, fogadjuk el. *(Egyhangú egyetértés.)* Nagyon szépen köszönöm. (1/2010.(02.09.) számú határozat)

Ennek a határozatnak tehát gyakorlatilag két alpontja van, ez két kiegészítés: a 35 millió, illetve a tankönyvminőséggel kapcsolatos észrevétel, amit szintén javasunk a rendeletbe bevenni. Köszönjük szépen. *(Simon Istvánné, Kraszlán István és Paulik Antal távoznak az ülésről.)*

A pedagógus-továbbképzési program véleményezése következik, a napirend szerinti 2. napirendi pontunk. A dokumentáció itt van a kezemben, mindjárt átadom Choli Daróczi

József kollégámnak: halmozottan hátrányos helyzetű és roma gyerekek esélyegyenlőségének elősegítése, közoktatási esélyegyenlőségi továbbképzés, 60 órás továbbképzési program. Átadom a szót.

CHOLI DARÓCZI JÓZSEF: Azt gondolom, valamennyien ismerjük ezt a témát, már volt egyszer a bizottság előtt. Akkor volt is némi kifogásom, azért, mert fogalmam nem volt, hogy mi ez. Aztán az idén megint beadták, és eljöttek hozzánk, megismertem az anyagukat. Maximálisan egyetértek vele, támogatom. Végre van egy olyan továbbképzési program, amelyik a cigány gyerekekkel foglalkozik. A kisebbségi önkormányzat is támogatja, és magam is egyetértek vele.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kisebbségi önkormányzat támogató véleménye itt van. A bizottságnak esetleg van-e kérdése a program részleteiről? *(Nincs ilyen jelzés.)* Egy szabályszerűen összeállított programról van szó, és minőségileg is megfelelő.

Kérem a bizottság szavazatát a programra vonatkozóan. *(Egyhangú egyetértés.)* Úgy látom, hogy egyhangúlag támogatja a tisztelt bizottság. Köszönöm szépen. (2/2010.(02.09.) számú határozat)

Ibolya, parancsolj!

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: A gimnázium igazgatónöje, Czeglédiné Gurzó Mária kérte, hogy vessem fel a következő problémát. Köztudomású, hogy nemzetiségi népismeretből középszinten a projekt elkészítése feltétele a szóbelinek, de kiváltja az írásbeli vizsgált. Viszont a projektkészítéssel és –javítással számtalan költség merül fel; azoknak a tanároknak kell valamennyi pénzt fizetni, akik menedzselik és kijavítják a projektet. Úgy tudom, az írásbeli dolgozatokra kapnak valamennyi pénzt.

GYŐRVÁRI GÁBOR: A projektre is ugyanaz az összeg jár.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: És azt hogy lehet igényelni? Ők megpróbálták, de azt mondták nekik, hogy ez nem minősül írásbeli vizsgának, ezért nem fizetik ki.

GYŐRVÁRI GÁBOR: A népismeret vizsga két részből áll, írásbeliből és szóbeliből, és a projekt az írásbeli része.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Az írásbeli mint olyan megszűnt, azt a projekt kiváltja. Próbáltak rá igényelni, de azt mondták nekik, hogy a kiírás szerint az nem számít írásbeli vizsgának.

GYŐRVÁRI GÁBOR: Ki mondta ezt?

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Majd utánakérdezek, hogy ki mondta. Két éve, amióta ez a szisztéma van, erre nem tudnak pénzt szerezni, s mindig az iskola büdzséséből fizetik ki ezeket a tanárokat.

ELNÖK: Ez a Szegedi Oktatási Hivatal lehet, mert a kaposvári kifizeti.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Felhatalmazol engem arra, hogy Czeglédiné Gurzó Máriának azt mondjam, hívjon fel benneteket?

ELNÖK: Természetesen.

GYŐRVÁRI GÁBOR: A Kaposvári Oktatási Hivatal mindig kifizette ezeket a pénzeket.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Lehet, hogy ez a Szegedi Oktatási Hivatal.

GYŐRVÁRI GÁBOR: A rendeletben az van, hogy ezt az írásbeli részeként kell szerepeltetni.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: De ők állítólag azzal érveltek, hogy ez nem klasszikus írásbeli vizsga – ez kétségtelen –, merthogy a tanulónak a szóbelire kell vinni a kész projektet.

GYŐRVÁRI GÁBOR: Ezt mi is mindig igényeltük és ki is fizettük a kollégának.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Ők viszont hiába igényelték, nem kapták meg. Köszönöm szépen, akkor ezt tolmácsolni fogom Czeglédiné Gurzó Máriának.

GYŐRVÁRI GÁBOR: Egyébként nagyon hasznosak ezek a projektek, és én tudom támogatni ezeket.

ELNÖK: Az „egyebek” között van-e még valami? *(Nincs jelentkező.)*

Kaptam egy e-mailt az akkreditációs bizottság elnökétől, Bazsa rektor úrtól. A bizottságban nekünk van egy delegáltunk, Kiss Szemán Róbert úr. Egy olyan furcsa helyzet állt elő, hogy egy héttel ezelőtt azok, akiket delegáltak és elfogadott a Rektori Konferencia mint az akkreditációs bizottság tagját, ők ott megjelentek, de nem készültek el a Miniszterelnöki Hivatalban – most már nincs itt Tóni, nem tudom, tud-e róla – az akkreditációs megbízólevelek. Gyakorlatilag az akkreditációs bizottságnak áll a működése egy ideig, tehát késedelmet fognak szenvedni ezek az ügyek, mert fölrendelték ugyan őket, de nem tudták átadni a megbízóleveleket. Akadoznak tehát az ügyek, mert nincs akkreditációs bizottság, csak egy apparátus van.

Ennyit kívántam tájékoztatásul elmondani. Tessék!

GYŐRVÁRI GÁBOR: Szintén egy tájékoztatás az „egyebek” között. Mint ahogy beszéltünk erről, nem az OKB hatáskörébe tartozik, de egyébként a külföldi egyetemi tanulmányi ösztöndíjak mindenképpen. Az államközi egyezmény szerint román ösztöndíj van, ha jól tudom, horvát létezik, román–magyar, szlovák–magyar és horvát–magyar, és német is. *(Caruha Vangelio: Görög is szokott lenni.)* Most a magyar ösztöndíjbizottság a horvát pályázatot megint ki fogja írni, tehát a horvátról tudok, de talán majd máshol is változni fognak a dolgok. Annyit kell tudni Horvátországról, hogy most a kétszintű érettségít idéntől bevezetik Horvátországban is. Tavaly volt már egy kísérleti érettségi ezzel kapcsolatban, érdekes módon: a jelenlegi 12.-esek, tehát a 4.-esek tettek tavaly próbaérettségít, mármint 3.-osként; azokkal próbáltatták tehát ki, akik az első generáció lesznek, ez egy jópofa dolog. Most a pályázati kiírás véletlenül fölkerült a honlapra, de aztán leszedték, és megint csak júliusi határidő kerül oda. Csak a jelenleg kialakult gyakorlatot szeretném elmondani. Úgy néz ki a dolog, hogy a horvát fél azokat a pályázókat támogatja, illetve azokat fogadja be a felsőoktatási intézményekbe, akik „megugrották” a magasságot Magyarországon is, tehát a kétszintű érettségiben szerzett pontszámokkal be tudnának kerülni ugyanolyan típusú intézménybe Magyarországon. Ezt a horvát partner pályázati feltételként elfogadja, és ezeket a

diákokat a minisztérium beírja az adott felsőoktatási intézményekbe. Ezt tudnám javasolni, ha ezt el tudnánk érni egyébként a középiskolás tanulóinknál, akkor ez mindenképpen emelné az érettségi presztízsét és az intézmény presztízsét is. Tehát ne legyen az, hogy ja, ha a horvát iskolából elmész Horvátországba egyetemre, akkor ott simán fölvesznek, és itthon nem kell teljesítened semmit. De, kelljen teljesíteni, mert csak akkor veszik föl a közgázra, ha egy itthoni közgázos pontszámot elér. Tehát nem feltétel, hogy ő jelentkezzen Magyarországon közgázra, de annyi pontszáma legyen, hogy ő oda is bekerülhetett volna, és akkor fogják beírni. Ezt egyébként évek óta így alkalmazzuk, így forszírozzuk a dolgot.

Szerintem ez a megoldás jobb így, tehát nem kell stresszelnie, hogy külföldi felvételire menjen, mert úgyis kvóta van, úgyis egy államközi kvóta van, amit nem töltünk ki évek óta, mert tíz-tíz hely van horvát–magyar viszonylatban, és összesen öten kerültek ki tavaly.

HORVÁTH ÁGNES: Megjegyzem, pályázott tíz gyerek, de csak ötnek sikerült.

GYÖRVÁRI GÁBOR: Igen, így van. Nem tudom, ezt a saját berkeitekben el tudjátok-e érni, hogy ilyen egységesebb rendszer alakuljon ki, mert én azt hiszem, ez mindenképpen jó, és mindenképpen hasznos mindenkinek.

HORVÁTH ÁGNES: Elnök úr, az „egyebekben” legyen szabad egy közleményt mondanom.

Szeretném tájékoztatni az OKB tagjait, hogy várhatóan március közepéig már minden érintett grémiumnak véleményeznie kell majd a jövő tanévre szóló tanév rendjét. Úgyhogy tisztelettel kérek mindenkit, készüljenek a tagok, hogy március első felében, tehát 10-éig mi is megtartjuk talán az OKB-ülést azért, hogy mindenki elmondhassa a véleményét. Fontos közlemények lesznek majd a tanév rendjében.

ELNÖK: Akkor most mindjárt beszélhetünk ennek az időpontjáról is.

HORVÁTH ÁGNES: Én pontos időpontot nem tudok, csak annyit, hogy a társadalmi szervezetekkel történő egyeztetés valamikor március 15-ével zárul. Ezért érdemes elgondolkodni, hogy melyik kedd legyen az; olyan túl sok választás nincs.

A másik pedig kapcsolódik ahhoz a felvetéshez, amit az OKB október 20-ai ülésén elmondott, nevezetesen kéréskeppen hangzott el a német fél részéről, Hock Ibolya igazgatónő, illetve elnök asszony részéről a németek országos önkormányzatától, hogy mérések legyenek anyanyelvből, ne csak a 4. osztályban, hanem 6., 8. és 10. osztályban is, hasonlóan a matematikához. Ezt továbbítottuk a közoktatási főosztálynak. Ezzel kapcsolatban is majd a tanév rendjében lesznek bizonyos megoldási javaslatok. Egyébként pedig hangsúlyosan is foglalkozik a tanév rendje majd nyilván a nemzetiségi oktatás mérésének átfogó problematikájával.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Az új rend szerint keddi napokat határoztunk meg, az egyik lehetőség tehát március 2-a lenne, vagy pedig a következő 9-e. *(Rövid egyeztetést követően:)* Akkor állapotunk meg a 9-ében.

HORVÁTH ÁGNES: Természetesen feltételesem, mert mondom, pontos időpontot még nem tudunk.

Amíg az előadónkra várunk, annyit szeretnék még vázlatosan fölvetni, hogy az szmsz-ünk kicsit idejétmúlttá vált, nevezetesen az Alkotmánybíróság döntése értelmében, miszerint egyetlen társadalmi, civil s a többi szervezetnek, még tanácsadó szervezeteknek sem biztosít

egyetértési jogot. Ezzel tulajdonképpen automatikusan felülírta minden hasonló szervezetnek és tanácsadó testületnek a működését, mint az OKB is. Nálunk viszont az szmsz-ben egészen méltányosan szerepel az egyetértési jog jogszabályi hivatkozásokkal. Kérek mindenkit, gondolkozzunk el rajta, hátha módosíthatnánk egyúttal az szmsz-ünket.

ELNÖK: Emlékszem rá, itt hosszas fejtegetéseket folytattunk a legutóbbi ülésünkön, és mindig egyet szoktam érteni Jovánkával, még ha ő ezt nem is így gondolja. Amiket akkor elmondtál, azokkal én is és a bizottság minden tagja is egyetértett. Elbeszélgetünk bizonyos kérdésekről, jól érezzük magunkat, mert szeretjük egymást, de az eddigi jogosítványok elvesznek. Ha tanácsadó szerv lennénk és a tanácsainkat valamilyen módon beépítenék, azt még el is tudnám fogadni. De nem egyszer előfordult, hogy a bizottságnak volt véleménye, amely véleményt viszont nem vettek figyelembe. A kérdésem az, hogy módosult-e a közoktatási törvény. Mert ha a közoktatási törvénynek ez a passzusa módosult, akkor mi is módosítani fogjuk a szervezeti és működési szabályzatunkat.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Módosult, mégpedig úgy módosult, hogy volt is itt előttünk.

HORVÁTH ÁGNES: Nem, ez nem volt a OKB előtt.

ELNÖK: Köszönöm. Erre a kérdésre érdemes lenne még visszatérni. Most pedig az előadók megérkezéséig szünetet tartunk. *(Rövid szünet. – Csillag Márta, Meixner Mónika és dr. Madarász Hedvig megérkeznek az ülésre.)*

Az 5. napirendi pontunkkal folytatjuk az ülést. Tisztelettel köszöntöm Csillag Márta főosztályvezető asszonyt és munkatársait, Madarász Hedviget és Meixner Mónikát, akik a következő napirendi pontoknak az előadói.

Átadom a szót főosztályvezető asszonynak.

CSILLAG MÁRTA: Ez az egyes közoktatási feladatok támogatása; ez a leghosszabb, legbonyolultabb és legnagyobb rendelet, amelyről néhány mondatot mondanék, és azt javaslom, hogy kérdéseket, véleményeket fogalmazzanak meg, amelyekre szívesen válaszolunk.

Ez egy olyan előirányzat a költségvetési törvény 5. számú mellékletében, amely mintegy 1,5 milliárd forinttal támogatja a költségvetési törvényben felsorolt kilenc szakmai feladatot.

Az első szakmai feladat a sajátos nevelési igényű tanulók tankönyvtámogatása. Tavaly is találkozhattak ezzel a támogatási előirányzattal. Ennek a szakmapolitikai okáról hadd beszéljek kicsit. Amikor a tankönyv-támogatási rendszer átalakult, világossá vált az oktatáspolitikai számára, hogy az sni-tanulók tankönyvei nagyon drágák, mert kis példányszámúak. Ilyen módon nem az előállítását támogatja az állami rendszer ezeknek a tankönyveknek, hanem magát a tanulót, fenntartót támogatja, hogy meg tudják vásárolni ezeket a tankönyveket.

A második ilyen feladat a szakiskolai felzárkóztató oktatás feladata, amely lényegében a szakiskolában a 27. § (8) bekezdése szerinti kerettanterv alapján tanuló gyermekek fenntartóit pályáztatja, mindenféle fenntartót természetesen, mindenféle önkormányzati fenntartót, illetve humán fenntartót is. Hosszú évek óta megy ez a támogatási forma, bevált módon; ez a rendeletervezet sem javasol támogatást.

Az iskolai gyakorlati oktatás támogatásához odaadott forrás tavaly is szerepelt a költségvetési törvényben, önálló soron, azon szakközéiskolákban, ahol a 9-10. évfolyamon

előre beszámítják, hogy az OKJ-képzés szerinti óraszámcsökkenés is lerövidíti a szakképzési évfolyamok számát. Ezen fenntartók tavaly először pályázhattak ilyen forrásra, megkapták, és úgy tűnik, hogy sikeres volt ez a pályázati kör. Úgyhogy idén is szerepel erre ennél nagyobb költségvetési forrás.

A halmozottan hátrányos helyzetű tanulók Arany János kollégiumi és szakiskolai programjában mindazon intézmények pályázhatnak, amelyek 2007-ben, 2008-ban és a 2009-es tanévben már működtették a programot. Ez a hozzájárulás a pluszköltségeikhez, lényegében az egyedi programok finanszírozásához.

Új elem ellenben ebben, és fölhívom a figyelmüket, az Arany János kollégiumi programra megjelent forrás, mégpedig elég jelentős forrás szerepel a rendelettervezetben. Bizonyára tudják, hogy a költségvetési törvény az Arany János kollégiumi programban szereplő gyermekek 9. évfolyamára ad támogatást. A rendelettervezetben olvashatták, hogy a felső évfolyamok támogatását szeretné mintegy 300 millió forinttal a költségvetés megsegíteni.

A nem magyar állampolgár tanulók oktatásának támogatására évek óta megjelenő forrásról van szó. Három körben nyújtjuk ezt a támogatást. Elszórtan tudnak erre azok az intézmények pályázni, amelyek ezeket a speciális programokat végrehajtják, illetve amelyek ezekkel a gyerekekkel dolgoznak. Ugyanez a helyzet a tartós gyógykezelés alatt álló tanulók oktatásának a támogatásával. Mintegy három éve jelent meg ez a támogatási forma. Erre elsősorban azok a kórházak, illetve fenntartók pályáznak, ahol a gyerekek hosszas kórházi gyógykezelést kénytelenek elszenvedni. Itt a gyerekek felzárkóztatásáról, korrepetálásáról, foglalkoztatásáról van szó.

Az iskolapszichológusi hálózat fejlesztésének támogatása a hatodik cél. Tavaly elindult egy létszámfejlesztés, amelyre pályázhattak a kistérségek. Ez a pályázat egyrészt támogatja a már tavaly elindultakat, másrészt pedig lehetőséget nyújt új állások létrehozására, illetve az ehhez kapcsolódó források megpályázására. A pedagógiai szakszolgálatok szervezésének támogatása címszó alatt pályázhatnak gyógypedagógiai tanácsadást, korai fejlesztést-gondozást, nevelési tanácsadást, logopédiai ellátást nyújtó pedagógiai szakszolgáltatásokra, elsősorban terápiás ellátáshoz szükséges eszközökre, berendezésekre, illetve dönthetnek úgy is, hogy a megpályázott összegnek egy bizonyos százalékát munkatársaik pedagógus-továbbképzésen való részvételére használják fel.

Megjelent egy új pályázati cél is, a pedagógus szakvizsga és továbbképzés támogatásához adott támogatás. A költségvetés vitája során világossá vált, hogy a költségvetési törvényből kikerül a pedagógus-továbbképzés támogatásának 1,6 milliárd forintja. Ekkor a szakszervezetek és a szakmai szervezetek azt kérték a parlamenti pártoktól és az oktatási bizottságtól, találjanak megoldást legalább azokra az esetekre, amikor egy kolléga meg az intézmény elköteleződik, elkezdte valaki a felsőoktatási képzést és azt 2010-ben szeretné folytatni, illetve befejezni. Ez a támogatási forma azoknak az intézményfenntartóknak nyújt segítséget, ahol a kollégák már megkezdték a képzést és a tanulmányaikat be kívánják fejezni. A költségvetési törvényben az elmondottakra másfél milliárd forint áll rendelkezésre, és ez a rendelet ezt a másfél milliárd forintot irányítja az intézményfenntartókhoz.

Köszönöm szépen a figyelmüket és szívesen válaszolok a kérdéseikre.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Győrvári Gáboré a szó.

GYŐRVÁRI GÁBOR: A 10. § (1) bekezdés b) pontjában az van, hogy az a) pontban felsoroltak közé nem tartozó nem magyar ajkú és nem magyar állampolgárok, amennyiben a tanuló közoktatási intézménybe való belépésétől számított idő nem éri el az egy évet és a

közoktatási intézményben a tanuló által látogatott osztály tanítási nyelve magyar. Ez azt jelenti, hogy ha bekerült az oktatási rendszerben a saját nyelvének megfelelő intézménybe, akkor nyilván nincs semmi probléma, akkor nem kell támogatni a beiskolázását. De a dolog szerintem félreértelmezhető akkor, ha nemzetiségi nyelvoktató vagy nemzetiségi kétnyelvű intézményről van szó. Nem akarom visszaminősíteni a nemzetiségi intézményt magyar nyelvűvé, de a nyelvoktató programon kívül gyakorlatilag mégiscsak magyar programmal működő intézményről van szó, de a kétnyelvűben is részben, legalább 50 százalékban magyar nyelvű. Lehet, hogy praktikusabb lenne inkább a másik oldalt kizárni, mint a tanítási nyelven magyar elnevezést használni.

CSILLAG MÁRTA: Úgy érzi, hogy nem egyértelmű?

GYÖRVÁRI GÁBOR: Talán célszerűbb lenne azt mondani, hogy kivéve, ha a tanuló nyelvismeretének megfelelő célnyelvű intézménybe jár, s akkor kizárjuk azt a lehetőséget, hogy angolul beszélőként angol célnyelvű gimnáziumba vagy általános iskolába járva ne kapjon támogatást.

CSILLAG MÁRTA: Az adott fenntartó elsősorban arra kapja a támogatást, hogy a magyart mint idegen nyelvet bevezesse és megtanítsa a menekült gyerekeknek például a debreceni menekülttábor iskolájában, vagy abban a iskolában, ahova a menekülttáborból jár a gyerek. Az a cél, hogy ezt a plusztevékenységet támogassuk, hogy ezt beillesszék a magyar oktatási rendszerbe.

GYÖRVÁRI GÁBOR: Viszont ha a pécsi főkonzulátuson dolgozó gyereke a pécsi horvát kétnyelvű intézménybe iratkozik be, attól ő még a magyart mint idegen nyelvet fogja tanulni, sőt ha marad egy darabig és eljut az érettségig, akkor magyarból mint idegen nyelvből érettségizik.

CSILLAG MÁRTA: Ezzel kapcsolatban eddig még nem volt probléma, de meg fogjuk nézni.

GYÖRVÁRI GÁBOR: Talán a másik oldalt kellene kizárni, s akkor nem kell megmagyarázni, hogy a nemzetiségi nyelvoktató és kétnyelvű intézmény is magyar iskola, hiszen a magyar közoktatási rendszer része.

ELNÖK: Német vonalon jó pár évvel ezelőtt volt már ebből probléma.

CSILLAG MÁRTA: E szerint a logika szerint a célnyelvű ki van zárva, és az összes többi nemzetiségi intézmény is jöhet. Köszönöm szépen a felvetést.

MEDVEGY PÁLNÉ: Én nagyon sajnálom Csillag Márta főosztályvezető asszonyt e miatt a borzasztó sok jogszabályváltozás miatt, ami megítélésem szerint túlbonyolított és túl bonyolult. Ez pályázati határidőket ír elő, az azokkal történő elszámolást és így tovább. Én azt szoktam mondani ezzel kapcsolatban, hogy furcsa korban élünk. Tulajdonképpen négy rendeztetvezettről van szó, s időközben megszámláltam, hogy a négy rendeztetvezetnek összesen 47 melléklete van. Téboly, örület, borzalom!

Korban már sokan ott tartunk, hogy jól tudjuk, nem mindegy az, hogy egy feladat be van-e építve a költségvetési törvénybe, vagy pedig pályázati lehetőséget biztosítunk rá. Sok példát tudnék felhozni a mindennapokból, mégis azt mondom, hogy én személy szerint örülök

a pedagógus-továbbképzésnek. Amikor a pályázati kiírást néztem, bizony szentségeltem, hogy csak az újonnan belépőkben lehet gondolkodni. Ezért is örülök, hogy a rendszerben bennlévőkre is gondoltak, és hogy napvilágot lát ez a rendelettervezet. Szeretném megjegyezni, hogy az adott intézménynek és a fenntartónak ezzel kapcsolatban lesz olyan feladata is, amit saját erejéből kell megoldania. Mert én nem tudok olyan felsőoktatási intézményt az országban, ahol 80 százalékot letakar 50 ezer forint, mert úgy emlékszem rá, hogy ennyire van lehetőség.

Dióhéjban ennyit, köszönöm, és kitartást kívánok főosztályvezető asszonynak. *(Csillag Márta: Köszönöm.)*

ELNÖK: További észrevétel? Tessék parancsolni!

CSILLAG MÁRTA: Ez nem tartozik a rendelethez, de szeretném megkérdezni, hogy megjelent egy TÁMOP-os program pedagógusok felsőoktatási képzésére, és ott nyelvtanárok, illetve nemzetiségi nyelvtanárok képzésére is mód van. Találtak ilyeneket?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Ezzel kapcsolatban, valószínűleg nem pont erre a TÁMOP-osra, de TÁMOP-os továbbképzési program, amire a múltkori OKB-ülésem azt mondták, hogy kompenzálta azt a tételt, amelyik a költségvetésből kikerült, ehhez képest mi történt? Egy olyan tíz nappal a határidő lejárta előtt összeállítottuk az anyagot, végre minden készen volt, kiszámoltuk, hogy a kondíciók szerint a mi intézményünkben három embernek van erre lehetősége, és azon a napon – a sárga méreg öntött el –, azon a napon, amikor készen lettünk, és föl akartunk menni az oldalra, be akartuk adni, kiderült, hogy lezárták. *(Csillag Márta: A közép-magyarországit?)* Így van. Merthogy valóban benne volt a kiírásban, hogy csak az összeghatárig, de ez valami olyan ordító..., nem is tudom, mit mondjak – mindjárt gutaütést kapok.

CSILLAG MÁRTA: Ez nagyon érdekes, merthogy Közép-Magyarországon borzasztó gyorsan pályáztak az intézmények, és a másik hat régióban a mai napig nyitva van a pályázat, mert nem vitték még el a forrást.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Jó, csak az a gond, hogy a két naptár közötti késedelem miatt mi csak január 12-én kezdtünk el dolgozni, mert téli szünet volt az ortodox karácsony miatt, utána néhány napon belül összeállítottuk, és lekéstünk. És ennek most már semmilyen más módja nincs, nem is lehet semmit tenni, csak egyszerűen dühöngeni.

CSILLAG MÁRTA: Nagyon sajnálom. Azt láttam, hogy Közép-Magyarországon ez elég hamar betelt. Itt kisebb is a forrás, és nagyon hamar pályáztak az intézmények.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: És semmilyen más lehetőség nincs, úgyhogy most teljesen ki vagyunk zárva. Nem akarok súlyos kifejezést használni, de magát ezt az eljárást is, meg azt, hogy más lehetőség nincs...

CSILLAG MÁRTA: Bocsánat, az eljárás automatizált. Az automatizált eljárásnak az a lényege, hogy nem bírálják, ami jó benne, mert ilyen módon gyorsabb, hiszen normatív szabályoknak kell megfelelni, és azt leellenőrzik, kipipálják. De az a másik oldala, hogy mivel nem bírálják, ezért pillanatok alatt befogadják, és ahogy dőlnek be a pályázatok, egyszerűen mint egy rolót, lehúzza valóban a pályázati rendszer, és azt mondja, hogy elfogyott a forrás.

MEDVEGY PÁLNÉ: Főosztályvezető asszony, jól értem, hogy a TÁMOP 3.1.5/B programnál már naplemente van?

CSILLAG MÁRTA: Ez az A, és nincs naplemente, csak Pesten és Pest megyében.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Hát „csak” Pesten és Pest megyében...

CSILLAG MÁRTA: A közép-magyarországi régió az uniós szabályok szerint kevésbé támogatható, mint a konvergenciaregiók, ilyen módon a konvergenciaregiók forrásai jóval kedvezőbbek, ezt azért mondanám, tehát a vidéki fenntartók jobban járnak e tekintetben, és ezért valóban az a tapasztalat, hogy minden forrás a központi régióban merül ki jóval előbb, mint a többiben.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: És ez elvileg jövőre lesz megint?

CSILLAG MÁRTA: Elvileg van folytatása, igen.

ELNÖK: Tessék, Vangi!

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Mi kevesen vagyunk, tanárok is az iskolában, és mindössze két iskolánk van. Magyarországon a görög tanszéken nincs már, régebben volt tanári képzés, most már csak bölcsészképzés van. Hogyan lehet továbbképezni a tanárainkat? Csak Görögországba tudom őket elküldeni. Ez beszámítható-e, támogathatjuk-e anyagilag, vagy nem?

CSILLAG MÁRTA: Az intézmény a saját forrásából támogathatja, minden további nélkül.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: A saját forrásából...

CSILLAG MÁRTA: Ebből a pályázatból biztos, hogy nem, mert ez a Magyarországon akkreditált felsőoktatási intézményekben támogatja a képzéseket. Tehát nem külföldi iskolákban.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Ez a gond, hogy nincs itt tanárképzés, mert megszűnt!

CSILLAG MÁRTA: Egy másik forrás ad majd rá lehetőséget, majd a pedagógus-továbbképzés. Ez nem diplomásképzés, hanem 30, 60, 120 órás pedagógus-továbbképzésre lehet majd pályázni. De ezzel nem kap a tanár diplomát, hanem ez valóban azt segíti, hogy a kompetenciájukat növeljék, mondjuk, egy házi továbbképzésben, egy helyben történő képzésben adott esetben. Ez a 3.1.5/B lesz.

A rendelettel kapcsolatban további kérdés?

ELNÖK: A rendeletre vonatkozóan van-e még észrevétel? *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nincs, akkor köszönjük szépen a tájékoztatást.

CSILLAG MÁRTA: Én is köszönöm szépen. Hamarosan itt lesz minden kollégánk, én pedig visszamegyek a KT-ülésre, fölváltani őket. Elnézésüket kérem. *(Csillag Márta távozik az ülésről.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. A következő napirendi pontunk az alapfokú művészetoktatás támogatási rendszeréről szóló rendelettervezet. Madarász Hedviget kérjük szépen a tájékoztatásra.

DR. MADARÁSZ HEDVIG: Köszönöm szépen. Üdvözlöm a bizottságot.

Az alapfokú művészetoktatás támogatása az 5. számú mellékletben nem egy új jogcím, a korábbi években megszokottaknak megfelelően idén is lehet majd támogatást igényelni erre a célra, pótlólagos forrást a 3. számú mellékletben meglévő normatívák mellett. Csak a tavalyi évhez képesti változásokra hívom fel a figyelmet.

Ha emlékeznek rá, tavaly a minősítéssel rendelkező alapfokú művészetoktatási intézmények tudtak pótlólagos támogatást igényelni, ahol a kiválóra minősítettek egy emelt összegű támogatást kaptak. Idén az első változás az, jól látszik, hogy egy sokkal szerényebb összeg áll rendelkezésre, 860 millió helyett mindössze 460 millió, és ehhez kapcsolódóan a célok is kissé változtak, a prioritást élvező hátrányos helyzetű tanulókat célozza meg idén ez a támogatás. Tehát azt mondja ki, hogy a hátrányos helyzetű tanulók alapfokú művészetoktatásához minden intézménytípusban támogatást biztosítunk, tehát akár egy nem minősített intézményben is. Azért természetesen a magas színvonalú szakmai munkát is szeretnénk támogatni, ezért a kiválóra minősített alapfokú művészetoktatási intézmények pozitív diszkriminációban részesülnek: ott minden tanuló után lehet támogatást igényelni, nem csak a hátrányos helyzetűek után; valamint erre a keretre tudnak pályázni a Waldorf-iskolák fenntartói is, amennyiben az alapító okiratukat a jogszabályoknak megfelelően átdolgozták, tehát a művészeti nevelés-oktatás abban megjelenik.

Röviden, dióhéjban ennyit kívántam elmondani. A kérdéseket, véleményeket várom, és ha tudok, szívesen válaszolok.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Van-e kérdés ehhez a rendelettervezethez? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nagyon szépen köszönjük. Nem az érdektelenség miatt nincs kérdésünk, hanem annyira egyértelmű volt a tájékoztatás.

DR. MADARÁSZ HEDVIG: Köszönöm szépen. *(Távozik az ülésről.)*

ELNÖK: Tisztelettel köszöntjük Marosán Enikőt. Áttérünk a 4. napirendi pontunkra: az érettségi és szakmai vizsgák támogatásával kapcsolatos tájékoztatóra. Enikőt megkérjük, tájékoztasson erről bennünket.

MAROSÁN ENIKŐ: Itt is arról a pontról van szó, mint amit az előbb a kolléganóm említett. Ez is a költségvetési törvény 1. számú mellékletének 11. pontjában foglalt felhatalmazás alapján került meghirdetésre. Itt az érettségi és szakmai vizsgák lebonyolításának a támogatásáról van szó. Valójában a tavalyi évhez hasonlóan történik az egész rendelet felépítése, mindössze annyi az eltérés, hogy kisebb összeg áll rendelkezésünkre. Az előirányzat 780 millió forint, amiből az érettségi vizsgákra 588 millió forintot, a szakmai vizsgák lebonyolítására pedig 192 millió forintot oszthatunk be. A tavalyi évhez hasonlóan – bár az összegek némileg változnak – a támogatás most is két részletben kerül lebonyolításra, és az első részlet az előlegszerű. Ez tavaly is így volt, csak akkor 2 ezer

forint volt a támogatás mértéke vizsgánként, az idén viszont 1500 forint lesz az érettségi vizsgák esetén, a szakmai vizsgáknál pedig 2 ezer forint.

ELNÖK: A nemzetiségi népismeret érettségivel a projektdolgozatok javításáért bizonyos oktatási hivataloknál igényelhető az összeg, másoknál azonban nem. Kérdezem, hogy leigényelhető-e ez az összeg?

MAROSÁN ENIKŐ: Az érettségi vizsga nem különül el szóbelire és írásbelire, az egynek számít. Tavaly 2 ezer forint volt a támogatási előleg. Ha külön vennénk, akkor ezer-ezer forintot lehetne igényelni, de nem vesszük külön, tehát az 2 ezer forint. A végösszeg pedig úgy alakult ki, hogy a második részletben kipótolásra került ez az összeg és ez tavaly 3128 forint volt.

ELNÖK: Akkor hogy fordulhatott elő, hogy a Kaposvári Oktatási Hivatalnál megkapták ezt a kiegészítést, a szegedinél viszont nem?

MAROSÁN ENIKŐ: A Kincstáron keresztül folyik ennek a folyósítása, ilyenformán mindenkinek meg kellett kapnia a kipótolást.

GYÖRVÁRI GÁBOR: Elképzelhető, hogy a jegyzők tévesztettek, akik a szoftverben dolgoznak, mert a táblázat az alapja a kifizetésnek, és lehet, hogy a projektet nem írták be írásbeli vizsgának.

ELNÖK: Tehát nyilván nem az oktatási hivatal, hanem a jegyző tévesztett.

GYÖRVÁRI GÁBOR: Néha sajnos még a kollégák is tévesztenek.

MAROSÁN ENIKŐ: Van az oktatási hivatal és az intézmény által összekapcsolt rendszer. Amit az iskolák beírnak, azt látja az oktatási hivatal, s mi is azokat az adatokat kapjuk meg. A mellékletekben le van írva, hogy a pályázatokat hogyan kell benyújtani. Ők vizsgaszámadat alapján küldik be a támogatási igényt.

GYÖRVÁRI GÁBOR: Az oktatási hivatalnál azért nem derült ki, hogy ez nincs benne, mert az írásbeli dolgot nem kellett neki megküldeni. Ezt nem kellett elkészíteni és nem kellett elküldeni az iskolának, tehát a számokban az eltérés nem bukott ki.

ELNÖK: A lényeg, hogy valahol mulasztás történt. Vannak-e további kérdések? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, akkor megköszönjük a tájékoztatást.

HORVÁTH ÁGNES: Amíg az utolsó napirendi pont előadója, Béresné dr. Dunai Gyöngyre várunk, legyen szabad átadnom azt az ajándékot, amit Szüdi János szakállamtitkár úr küld a bizottság tagjainak. *(Megtörténik.)* Ez a kiadvány egyfajta szemlélet az oktatásügy megújítására vonatkozóan. *(Rövid szünet. – Béresné dr. Dunai Gyöngyi megérkezik az ülésterembe.)*

ELNÖK: Utolsó napirendi pontunk a sajátos nevelési igényű gyermekekkel, tanulókkal foglalkozó gyógypedagógiai pótléokra jogosultak támogatása és az osztályfőnöki pótléokra jogosultak támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és

ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendelettervezet. Tisztelettel köszöntöm Dunai Gyöngyit, és át is adom neki a szót.

BÉRESNÉ DR. DUNAI GYÖNGYI: Elnézést, hogy összevissza futkosunk, de egy időben van két megbeszélés. Béresné Dunai Gyöngyi vagyok, a közoktatási főosztályon munkatársként dolgozom, és én kaptam ezt a rendeletet, amiről szeretnék önöknek néhány fontosabb dolgot elmondani.

Az első dolog az, hogy a költségvetési törvény határozza meg az ehhez kapcsolódó forrást, és a költségvetési törvény adja meg a jogosultsági feltételeket is, ezért túlságosan sok mozgásterünk nem volt akkor, amikor a pályázatot megírtuk. Ez a pályázat két célt szolgál egy rendelet keretében, egyrészt az iskolákban osztályfőnöki feladatot ellátók pótlékának az emeléséhez nyújt forrást, másrészt pedig a gyógypedagógiai pótléka jogosultak támogatásához ad forrást. Nagyon röviden ennyi ez a rendelet.

ELNÖK: Köszönjük. Ismerjük a rendelet szövegét. Van-e esetleg a szövegismeret és az elmondottak alapján mégis kérdés? *(Nincs ilyen jelzés.)* Ez nem az érdektelenség egyébként, ezt ne tessék úgy venni; a rendelet annyira érhető volt, hogy úgy gondolom, az egyértelmű. Gábor?

GYÖRVÁRI GÁBOR: Gyakorlatilag tehát az osztályfőnöki pótlék alsó mértékének kötelező emeléséből adódó különbözet az, ami a fenntartókat érinti, ha jól értem.

BÉRESNÉ DR. DUNAI GYÖNGYI: Így van. Merthogy az elmúlt évben a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény végrehajtó rendelete fölemelte kötelező erővel az osztályfőnöki pótlékot. Ez korábban 30 százalék volt, a pótlékalap 30 százaléka, most 38 százalékra emelte föl a 138-as kormányrendelet. Azt tűzte ki célul tulajdonképpen ez a rendelet, amit a költségvetési törvény meghatározott, hogy a minimális mértékig emeljék föl a pótlékot. Picit azért ennél több, mert a járulékokat is meg tudjuk finanszírozni, de ez pedagógusonként akkor is csak körülbelül 2100 forint bruttó összeget jelent az osztályfőnöki pótlék esetében, tehát nem olyan sok pénz. Ennél több a gyógypedagógiai pótlék.

ELNÖK: Ha nincs több hozzászólás, köszönjük szépen. További jó tanácskozást kívánunk.

BÉRESNÉ DR. DUNAI GYÖNGYI: Köszönöm szépen. *(Távozik az ülésről.)*

ELNÖK: A szünetben Jovánka informálisan beszélt egy vajdasági tanulmányút lehetőségéről.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: A Vajdaságban 14 kisebbség van, éppen a multikulturalizmus van a zászlóra tűzve, különböző törvénymódosítások történtek, a státustörvényről kezdve a kisebbségi oktatás átszervezéséig, és így tovább; ott van a Kosztolányi Gimnázium Szabadkán, úgyhogy lenne mit megnézni. Ha menni akarunk, időpontot kellene egyeztetni majd a tavasz folyamán, mert ennek a szervezése bizony időt vesz igénybe.

ELNÖK: Engem érdekelne egy ilyen tanulmányút. Ha a többieket is érdekli, akkor ezzel a kérdéssel még foglalkozunk. *(Rövid egyeztetést követően.)* Úgy gondolom, a következő tanév elején, október táján lenne lehetséges egy ilyen látogatás.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Akkor viszont van még időnk dönteni.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Ha nincs több hozzászólás, az ülést befejeztnnek tekintem.

(Az ülés végének időpontja: 12 óra 46 perc)

Dr. Frank Gábor
a bizottság elnöke

Tartalomjegyzék

Általános bevezető	4
<i>A napirend elfogadása</i>	4
A nemzetiségi nevelési, oktatási feladatokhoz nyújtott kiegészítő támogatás igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendelettervezet véleményezése	4
<i>1/2010.(02.09.) számú határozat</i>	15
Pedagógus-továbbképzési program véleményezése	15
<i>2/2010.(02.09.) számú határozat</i>	16
Egyebek	16
Tájékoztató az egyes sajátos közoktatási feladatok támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendelettervezetről	19
Tájékoztató az alapfokú művészetoktatás támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendelettervezetről	24
Tájékoztató az érettségi és a szakmai vizsgák támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendelettervezetről	24
Tájékoztató a sajátos nevelési igényű gyermekekkel, tanulókkal foglalkozó, gyógypedagógiai pótlékra jogosultak támogatása és az osztályfőnöki pótlékra jogosultak támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendelettervezetről	25
Egyebek	26